

Ljubav u nama

Ljubav je svetlost koja obasjava svaki delić života.

Prizma kroz koju se svet posmatra.

Uzvišeno osećanje koje svemu daje smisao i vrednost.

Iako sam još kao beba „obeležena“, jer mi je dijagnostifikovana cerebralna paraliza, svoj život sam ispunio srećom i ljubavlju.

Naučio sam da život ne mora da bude siv čak i uprkos činjenici da na samom početku nisam imao puno sreće.

Zahvaljujući gospođi Agnezi Trpkovski, koja je želela da uradi intervju sa mnom na temu mojih pogleda na život, podstaknut sam da napišem članak koji imate pred sobom, a koji predstavlja moj pogled na svet i moju želju da vam pokažem kako sam pronašao sebe u ljubavi. Nadam se da će moja priča mnogima pomoći da pronađu svoj unutrašnji put ka ljubavi, miru i sreći.

Duboko verujem da od nas samih zavisi hoćemo li biti srećni ili nesrećni.

Možda to ne biramo svesno, ali svakako u mnogome sami doprinosimo svojoj radosti ili tuzi.

U tekstu koji sledi pokušaću da objasnim kako i kada se taj, često nesvesni „izbor“ desi, kako da izbegnete začarani krug loših događaja u svom životu, i kako da sebe ispunite ljubavlju, srećom i mirom.

Priroda energije

Verujem da svaka naša misao i osećaj ima svoju energiju - emituje se i širi oko nas. Priroda (univerzum) funkcioniše vrlo jednostavno - sjedinjava i grupiše slične stvari - grupiše sličnu energiju.

To je ključna stvar, stvar koja veliki broj ljudi drži na dnu, u problemima i patnji.

Ljudi koji su nesrećni - imaju nesrećne i negativne misli - i oni kao takvi još više negativne energije privuku oko sebe. To je začaran krug iz kojeg ne umeju da nađu izlaz.

Čvrsto verujem da je tako, poučen svojim sopstvenim iskustvom. Osećam da radost privlači još radosti, ljubav privlači još ljubavi, tuga privlači još tuge.

Stvari u osnovi prirode tako funkcionišu, kao što se onaj koji voli privlači sa onim koji takođe voli, a ne sa onim koji mrzi ili je ljutit.

Ako pođemo od te pretpostavke, da univerzum (priroda) grupiše sličnu energiju – onda je sasvim jasno da univerzum, praktično gledano, stalno "sluša" i pruža nam ono što "zatražimo" - pod uslovom da umemo da tražimo (istinskim osećanjima).

Problem je naravno što ne umemo da tražimo.

Jer, da bi zatražili pozitivne stvari - moramo pre svega i sami celim svojim bićem da postanemo pozitivni.

Univerzum jednostavno grupiše sličnu energiju - nema tu neke posebne nauke - nije to nikakva magija - stvar je veoma prirodna.

Univerzum, najprostije rečeno, stvara oko nas ono što imamo u sebi - prosto nastavlja niz iste energije. Ako sveća svetli u mraku - oko sveće će, sasvim prirodno, biti svetlost. Dakle, ako mi "svetlimo" iznutra - ta "svetlost" će se reflektovati i na svet oko nas (kao svetlost sveće) - pa će "svetlost" postati realnost i van nas - život oko nas će poprimiti tu našu "svetlost" i živećemo u sreći i veselju.

Ako je u nama pak tuga, nezadovoljstvo, bes... imaćemo isto to i van nas - u realnom životu -

opkoliće nas nesrećni događaji - privući ćemo ih.

Mi privlačimo. Veoma je važno ovo shvatiti.

Privlačimo i dobro i loše, u zavisnosti od našeg trenutnog "unutrašnjeg stanja".

Naravno, ljudi žele da budu pozitivni - to je nesporno - svi ljudi žele da budu pozitivni...

Ali ne uspeavaju... sputavaju ih neke stvari.

Ono što ljude sputava podelio bih u šest grupa problema.

Podelio sam ih i razmotrio tako da svaka grupa sadrži savete kako da postepeno rešite jedan po jedan navedeni problem.

Prvi problem: Kako da budete pozitivni kada ste već nesrećni?

Naravno, ne može na silu. Od negativnih osećanja se treba postepeno udaljavati, postepeno osloboditi, korak po korak, svaki pomak će biti jako vredan, čak i ako je pomak mali, bitno je pomerati se.

Najpre - okružite sebe stvarima koje vam prijaju. To je idealan način da napravite prvi korak - bitno je bar privremeno osetiti zadovoljstvo - zadovoljstvo je pozitivna energija - ona će se vremenom uvećavati sama po sebi - bitno je i najmanji tračak pozitivne energije uneti u sebe.

To što vam prija može biti recimo čokolada, gledanje filma, slušanje muzike, čitanje knjige, bavljenje sportom, druženje... nađite nešto što vam prija - to je bitan izvor pozitivne energije od koga treba da krenete.

Priroda je sama po sebi ogroman i neiscrpan izvor pozitivne energije - šetajte parkom i uživajte punim plućima u prirodi - i, ukoliko to možete, čuvajte nekog kućnog ljubimca - zasadite cveće - gajite pčele - i gledajte kako ono što čuvate raste i živi - život koji nastane kao delo vaših ruku će vam pružiti mnogo prirodne istinske sreće (čovjek je istinski srećan kada stvara) - sasvim dovoljno da inicirate "svetlost" u vama - što je veoma bitno za početak. Priroda je puna energije - iskoristite je - uzmite je!

Drugi problem: Kako da budete srećni kada nemate ono što vam treba?

Mišljenje da ne možete biti srećni dok nemate ono što vam treba - je zapravo jedna ogromna laž - koju vam je nametnulo društvo.

Društvo vam je reklo da ne možete biti srećni ako nemate ljubav partnera (ako niste voljeni od strane partnera), društvo vam je reklo da ne možete biti srećni ako nemate novac za bolji automobil, društvo vam je reklo da ne možete biti srećni ako ove godine nemate novac za letovanje, društvo vam je reklo da ne možete biti srećni ako ne živite tamo gde želite da živite, ako ne radite posao koji želite da radite.

Laž.

Odbacite te glupe društvene kalupe - ne dozvolite da vaše misli i osećanja budu ukalupljena - probudite se!

Sreća je energija - ona kruži prirodom - sve što treba je da dozvolite da ona prođe i kroz vas - vratite se prirodi i sjedinite se sa njom.

Verujte mi - ništa vam nije potrebno da biste postali deo mreže kroz koju protiču pozitivna energija i ljubav - nikakav preduslov - potrebna je samo vaša odluka da pustite pozitivnu energiju i ljubav

kroz sebe.

Da li stvarno mislite da ne možete biti srećni ako nemate ono što vam treba? (tu ne računam naravno egzistencionalne potrebnosti).

Tačno je – lakše ćete pokrenuti pozitivnu energiju ako imate to nešto što vam nedostaje.

Ali – sagledajte stvar i iz drugog ugla:

1) to što bi vam pomoglo (novac, partner, bolji posao) da pokrenete pozitivnu energiju NIJE jedini način da u sebi imate pozitivnu energiju (sreću, ljubav) – to je samo jedan od načina – **i ne treba da se koncentrišete samo na taj jedan način dobijanja energije** – postoje drugi načini da dođete do sreće – opredelite se za njih (gore sam naveo neke).

2) u suprotnom – ako se skoncentrišete samo (i baš) na to što nemate – upašćete u začarani krug patnje – proizvodićete ogromne količine negativnih misli – stalno ćete biti nesrećni.

Skrenite misli na nešto lepo – zato sam i naveo gore da bi to nešto lepo moglo da bude nešto u čemu uživete.

Ništa nećete napraviti ako stalno mislite na ono što nemate - „jao koliko sam usamljen“ - „jao koliko mi fali ljubav“ - „jao što nemam bolji posao“... nemojte o tome ni razmišljati niti pričati (drugima) o tome – jer je taj „osećaj nedostatka“ zapravo negativna energija – **i što više razmišljate ili pričate o tome samo ćete još više prizivati tu negativnu energiju. Ne fiksirajte svoje misli na to što nemate (to ionako nije jedini način da dobijete pozitivnu energiju). Za početak – skrenite svoje misli na lepe stvari!** To je izvor pozitivnih misli i osećanja – a one će (kako sam gore objasnio) privući nove pozitivne stvari u vašem životu.

Drugo, ono što je je zaista najbitnije jeste da shvatite – da novac, ljubav partnera, ili bolji posao suštinski NIJE pozitivna energija. Pomenute stvari donose pozitivnu energiju JER je vaš mozak uveren da one donose pozitivnu energiju. Ali one suštinski NISU pozitivna energija.

Prevara je u glavi – u vašem uverenju.

Ako biste bili uvereni da bi vam, na primer, ljubav partnera donela zadovoljstvo – ili recimo bolji posao, auto – tako bi i bilo zaista.

Ali ako pogledate realno – to je samozavaravanje.

Jer:

– koliko god da vam partner pruži ljubavi (energije) – ta ljubav će biti tu samo dok vam je on pruža – čim on ode opet ćete osećati prazninu – dakle niste dobili STALAN izvor – već privremen – što nije trajno rešenje za vas (a usput postajete i zavisni od njega!).

– Bolji posao, bolji auto – srećni ste jer vaša percepcija to naziva srećom – a ne zato što taj auto zaista ima energiju.

Odakle onda sreća u nama kada dobijemo bolji automobil, ako on ne sadrži energiju?

Odgovor je vrlo jednostavan – **sreća dolazi iz nas samih!**

Istina je zapravo – da je ta energija već bila tu – u nama i oko nas – samo mi jednostavno nismo pustili da ona dopre do nas, do naših dubina – nismo bili otvoreni za pozitivnu energiju (ljubav), i zato nismo osetili da je ona već u nama!

Novi automobil ili ljubav partnera su samo ključ koji je simbolički rečeno „otvorio vrata“ našeg uma i time nas učinio otvorenim za prihvatanje pozitivne energije.

Te stvari nisu sama energija – već samo ključ.

Ono čega većina nije svesna je – da taj ključ uvek imamo u sebi – i da nam **ne treba ni novi automobil ni ljubav partnera – već samo jedna jedina spoznaja – da smo mi sami energija – svetlost - ljubav!**

Najbitniji trenutak u duhovnoj spoznaji čoveka je kada on shvati jednu vrlo jednostavnu stvar – da je on sastavni deo prirode – i da je on suštinski sama energija – ljubav.

Ovakva spoznaja dovodi do toga da vi sami postajete živa energija – koja je tog trenutka postala svesna da je upravo to – sama energija – ljubav.

Kada dođete do te tačke samospoznaje – postaće vam kristalno jasno zašto od početka tvrdim da vam za sreću nisu potrebni uslovi.

Nisu vam potrebni, zato što suštinska energija i ljubav leže u vama samima – sve što treba je da

spoznate sebe – da osetite da ste veličanstvena kreacija – koja u sebi već ima ono najveličanstvenije – ljubav!

Imate neiscrpnu količinu ljubavi u sebi.

Kada to osetite – prestaćete da patite za onim što nemate – jer ćete u sebi naći nešto mnogo mnogo dragocenije – neiscrpan izvor ljubavi, sklada, mira, energije.

Jednostavno – nije istina da može da vas usreći samo ono što (k'o za maler) nemate – istina je da je to (što nemate) zapravo privremena sreća – prolazna – a suštinsku i trajnu sreću ćete naći samo u sebi – i kada tu energiju (prirodnu sreću i ljubav) jednom pronađete u sebi – ona zauvek ostaje **VAŠA**.

Razumećete sada zašto Buda može ceo svoj život da provede u meditaciji. Zato što je spoznao sebe, suštinu, zato što je osetio da u sebi ima SVE – i mir, i ljubav, i sreću... Nije mu potrebno ništa sa strane da bi osetio spokoj u duši – a nije potrebno ni vama!

„Ljudi se hiljadu puta više trude da steknu materijalno bogatstvo nego duhovno bogatstvo, mada je sasvim sigurno, da našu sreću stvara ono što jesmo, a ne ono što imamo.“ Artur Šopenhauer

---

Treći problem: ne uočavanje porekla patnje

Ustanovili smo da je bitno okružiti sebe stvarima u kojima uživamo, da bismo uz pomoć njih oslobodili ljubav u nama, pozitivnu energiju.

Sasvim je logično da, ako već težimo pozitivnim vibracijama, da treba ujedno i prekinuti dotok negativnih.

Najbolji način da to uradimo je da pogledamo direktno u oči onome što nas muči – da shvatimo kako i zašto je patnja nastala – i šta je u stvari patnja – jer samo ako uspemo da razumemo problem – moći ćemo i da ga se rešimo.

Krenimo redom.

Preduslov za patnju nastaje onog trena kada SEBE poistovetimo sa svojim ciljevima ili planovima. Kada svoje planove direktno vežemo za sebe – kada oni postanu deo nas. To vezivanje je pogrešno, i nepotrebno.

Budući da sreća i ljubav dolaze iznutra – i da u sebi imamo sve što je potrebno da bismo bili prirodno srećni – jasno je zašto bi vezivanje za planove (kao spas) bilo nepotrebno, spas dolazi iznutra.

Planove bi trebalo da posmatramo kao iskustvo, kao avanturu, igru, a ne kao priliku za spas.

Kada vežemo planove za sebe, i kada ih u svojoj glavi posmatramo kao šansu za spas, i kada ta šansa propadne – nastupa patnja – jer poraz plana doživimo kao svoj lični poraz – što je pogrešan doživljaj – jer mi (naša energija u nama, ljubav u nama) nema NIŠTA sa tim – poraz je u krajnoj liniji doživeo naš ego – koji nas je ubedio da naša sreća zavisi od tog plana.

Ubeđenje da naša sreća zavisi od tog plana je zabluda, ne samo zato što **sreća zavisi od nas samih, već zato što taj plan, sve i da uspe, ne može doneti trajnu sreću.**

Kada kažem da sreća zavisi od nas samih – doslovce tako i mislim – jer svoju sreću možemo isključivo MI da pokvarimo – ne postoji niko i ništa što će ući u našu glavu i reći nam “budi nesrećan“ - jedino mi to možemo učiniti, i tako uvek i biva – u procesu koji sam gore opisao.

Plan koji vežete za sebe ne može doneti trajnu sreću – pare se mogu izgubiti, potrošiti, proćerdati, devojka vas može ostaviti, kola možete slupati, posao možete izgubiti, stan možete zapaliti.

I vi to savršeno znate – jer i kada dobijete to što ste hteli opet niste potpuno srećni – jer krenete da strahujete da ćete to izgubiti – dakle odmah postanete svesni da to možete izgubiti – i krenete da brinete, da strahujete, da živite u grču (ne svi, ali mnogi, bar kad je u pitanju ljubav).

Ono što možete izgubiti nije – i nikada neće ni biti – prava sreća.

Prava sreća je u vama samima, to ste vi sami, a sami sebe naravno ne možete izgubiti.

ZABORAVI sve ono što bi trebao da budeš u životu, odbaci planove koje si sebi dodelio! Jer će to samo da pritiska tvoj um, i samo će izazivati osećaj nelagodnosti. Savršen način da stalno osećaš tugu je upravo taj – očekivanje od planova.

U mojoj mladosti sam bio mnogo nesrećan – želeo sam da imam devojkicu – da budem voljen. Sada shvatam koliko sam godina svog života bukvalno BACIO u svojoj zabludi da samo tako mogu biti srećan – nisam shvatao da je ljubav svuda u prirodi, u parkovima, u lišću, u reci, u suncu, i najglavnije – u meni samom. Pročerao sam dosta godina u depresiji i bezvoljnosti – nisam ništa radio – nisam imao volju – posao mi je stajao u mestu (a konkurencija nije spavala...), samo zato što sam ubedio sebe da mi treba ljubav neke devojkice.

Dakle – šta sam uradio – vezao sam SEBE za plan/želju – a kako je taj plan (da imam devojkicu) propadao – propadao sam i ja sa njim.

Šta je trebalo da uradim? Trebalo je samo da otvorim svoje srce za svet koji me okružuje – da oslušnem svoju dušu – i osetim koliko prirodne ljubavi ima u svemu tome.

Ljudi greše kada očekuju nešto od nekoga/nečega, i to je stvar na koju posebno treba obratiti pažnju – to je sama suština zablude.

Kada sam to shvatio – prestao sam da očekujem – a kada sam prestao da očekujem – otklonio sam šansu da budem povređen i/ili razočaran.

Ne očekivati ništa je najlepše olakšanje koje možete sebi doneti. Oslobodite se toga.

Sada bih vas kratko uputio u još jedan način sagledavanja problema.

Bilo bi dobro da sve negativne situacije koje nam se u životu dešavaju posmatramo iz trećeg lica. Navešću primer: kada mi rade operaciju na ruci – želim da to ima efekta, da operacija uspe, da me ne operišu badava – ali ne očekujem ništa, ne vežem se za očekivanje da će operacija uspeti – već prosto primim rezultat kao da je to tuđa ruka – pa ako operacija ne uspe – ne doživim to kao lični poraz – već kao činjenicu, kao da se problem dešava nekom drugom. Ovakav način posmatranja problema može pružiti objektivno sagledavanje situacije – bez ličnog doživljaja – pa ste em pošteđeni ličnog bola – em možete realnije da sagledate problem kada ga posmatrate sa distance... Velika je mudrost izaći iz sebe – zanemariti svoj ego... to je stvar koja oslobađa i um i srce u neslućenim razmerama.... Jednostavno – stavite se IZNAD problema.

Počnite već sada svoje probleme da posmatrate iz trećeg lica, blagodeti takvog posmatranja ćete odmah uvideti. Izađite iz sebe.

Još samo na kratko ću se osvrnuti na patnju.

Antoni De Melo, jedan od „najbudnijih ljudi“ koji su ikada koračali zemljom, je voleo da kaže: „Patnja znači da negde u nama postoji iluzija.“

Zaista je tako, i to je jedna od najvećih mudrusti izrečenih ikada.

Iluzija da će nas neki događaj ili neka osoba usrećiti.

I svaki put kada osetimo patnju – možemo biti sigurni da je u nama postojala neka iluzija. Iluzija da će partner da nam posveti dva sata dnevno danas. Iluzija da će devojkica/dečko koji nam se sviđa da nam se javi. Iluzija da će baš nas izabrati na konkursu za posao. Iluzija da je jedino ljubav partnera potrebna da bismo imali uspešan brak ili vezu i da bismo bili srećni u životu.

Sve je to iluzija – očekivanje nekog ishoda, vezivanje svoje sreće za ishod.

Mudri ljudi nemaju očekivanja – oni samo igraju – imaju želje ali ne i očekivanja. Oni mirno sačekaju ishod, i nisu pogođeni ako je ishod loš.

Svaki put kada očekujete nešto – vi se zapravo vezujete za ishod – drugim rečima stvarate u sebi iluziju.

Patnja je proizvod te iluzije – ako patimo – to je siguran znak da smo imali neko nerealno očekivanje.

Ne očekujte ništa – to je najbolji način da svoj um održite čistim, i da ga pošteđite iluzija i patnji. Imajte želje – ali ne očekujte ishode.

Kada ste u ljubavnoj vezi – ne opterećujte se time da li ćete za mesec dana biti i dalje zajedno – pošteđite svoj mozak te torture – i uživajte u sadašnjem trenutku.

Rasteretite se očekivanja!

Na kraju, moram reći da je i tuga normalna stvar, svi smo mi ponekad tužni, i ne prirodno bi bilo da po svaku cenu izbegavamo tugu. Ne možemo ništa na silu uraditi, svaka promena u vama mora biti prirodna i spontana.

Kada ja patim – osećam tugu u sebi, žalostan sam – ali uspevam da napravim distancu i razliku između tuge i sebe – nisam tužan ja već je tuga prisutna u meni – to su dve odvojene stvari. Ne dopuštam tuzi da me otme celog – već sam svestan svoje tuge kao zasebne stvari koja obitava u meni. Tuga ne može da zahvati moju energiju, moju unutrašnju ljubav, moju suštinu, i zato me ona nikada ne obori, nikako ne može da me „uzme pod svoje“.

I kada sam tužan – ja zapravo umem da budem sasvim dobro.

Nemojte se braniti od tuge, jer bi to bilo sasvim ne prirodno, umesto toga samo razgraničite sebe i tugu u sebi, budite svesni da su to dve odvojene stvari, i tako ona nikada neće da vas preplavi potpuno, umećete da budete dobro i kada ste tužni.

Četvrti problem: opsednutost problemom

Rekli smo gore da ako već težimo pozitivnim vibracijama – da treba ujedno i prekinuti dotok negativnih.

Sada kada razumemo kako nastaje patnja – lakše ćemo tu patnju zaobići – što je poželjno da uradimo, kako bismo zaustavili dotok negativnih misli, a samim tim i negativnu energiju.

Mnogi ljudi su opsednuti svojim problemom – opsednuti su svojom tugom – stalno misle na problem – i stalno proizvode nove negativne misli.

To je najgore što možete da uradite sebi, jer kao što sam objasnio, negativne misli privlače novu negativnu energiju – ona se sve više vezuje za vas – i praktično postajete zatočeni u začaranom krugu iz koga ne možete da se izvučete.

Zaista je važno da shvatite da vaša unutrašnja osećanja i misli privlače energiju sličnu vašim osećanjima i mislima.

Zato je od velike važnosti da taj dotok negativnih misli smanjite što više možete – a to ćete postići tako što se nećete fokusirati na ono što vas muči.

Problem postoji – muka postoji – ali nemojte se fokusirati na patnju – nemojte nastavljati patnju i učestvovati u njoj – već skrenite svoje misli na nešto drugo.

Ne kažem da treba gurnuti problem pod tepih – slobodno razmatrajte moguća rešenja – ali ne razmatrajte samu patnju – ne posvećujte pažnju patnji. Jer dok god jadikujete, i oplakujete sebe, vi ste fokusirani na patnju – pridajete joj značaj – ona raste u vama – i tako narasla vas guta – i privlači još dodatne negativne energije.

Kada vas nešto loše zadesi – najgore što možete je da o tome pričate svima (a svi mi često imamo naviku da se žalimo bliskim osobama), jer tako samo dajete energiju toj lošoj stvari – pridajete joj značaj – i ona postaje sve jača, privlači još negativne energije.

Jednostavno nemojte da pridajete značaj problemu. Tražite rešenje, ali pokušajte da ne mislite na sam problem, već se posvetite traženju rešenja ili se pak posvetite nekoj drugoj vedrijoj temi.

Ako ne postoji rešenje za problem – onda nemojte ni da ga tražite, jer ćete bespotrebno da se vrtite u krug – bespotrebno ćete se nervirati i proizvoditi negativne misli.

Drugi razlog zašto ne treba da se fokusirate na patnju je taj što, zapravo, sve dok ste okupirani patnjom ne možete da osetite pozitivne vibracije (prirodnu radost, ljubav) koja čući u vama.

Blokirate svoju prirodnu pozitivnu energiju i ljubav, i ne doživljate mir, spokoj i sreću sve dok su vaše misli usmerene na problem (često je to patnja zbog toga što nemate nešto što želite da imate).

Sve dok su vaše misli usmerene na ono što nemate – nećete osetiti da imate u sebi svoju prirodnu sreću i ljubav.

To je najčešći razlog zašto ljudi ne uspevaju da osete svoj unutrašnji mir i ljubav – zašto ne mogu da osete prirodnu blaženost – zato što su opsednuti i fokusirani na ono što nemaju, ili nekim drugim problemom.

Sklonite fokus odatle – fokusirajte se na druge lepše stvari, na nešto u čemu uživate – to je prirodni način da stignete do trenutka kada ćete osetiti svoju prirodnu sreću i ljubav - koja će vam ne samo pomoći da se bolje osećate već će vas na neki način i "izlečiti", ono što vas muči će ili postati nebitno ili će se rešenje za problem pojaviti na vidiku, jer će ga pozitivne vibracije u vama privući.

Osvrnuo bih se ovde i na druge negativne misli, koje nas zadese tuđom krivicom.

Pre par dana sam pustio vesti na TV-u... Za svega pola sata, po nekom mom osećaju, saopštili su 50 negativnih (loših) vesti, i svega par pozitivnih (dobrih). S obzirom da je teško ne iznervirati se bar malo, jasno je kolika je to količina loših vibracija koja je puštena kroz etar, i koliko to utiče na ljude – u ovom slučaju na milione ljudi.

Odbranite se od toga ako želite zdrave misli, isključite TV.

Isti savet ću vam dati i za vaše prijatelje koji često pričaju o svojim problemima – pokušajte da im pomognete ukoliko možete – ali ukoliko procenite da će oni uvek biti takvi negativni – prilikom druženja sa njima pokušajte da skrenete priču na neke lepše teme kako oni ne bi mogli da vam pričaju o svojim problemima (osim u slučaju kada osećate da ste dovoljno jaki i da njihova negativna energija ne može da pređe na vas, a želite da im pomognete).

Generalno – klonite se loših vesti, razgovora o tužnim stvarima, o nesreći... jer gomila podataka o nesreći (kao na vestima) zaista može da „isisa“ pozitivnu energiju iz vas, bar za jedan dan (a kako se vesti svakog dana emituju... ipak budite oprezni).

Nadite dobre vesti, napajate se njima i širite ih dalje – jer tako širite samu pozitivnu energiju – samu ljubav!

Peti (i najveći) problem: STRAH

Postoje dva osnovna osećanja u svakom od nas – ljubav i strah – kao alfa i omega.

Sva ostala osećanja proističu iz ta dva elementarna osećanja.

Nalaze se na suprotnim krajevima lepeze osećanja, kao severni i južni pol, a između njih su sva druga osećanja.

Ako ljubav smatramo najuzvišenijim osećanjem, jasno nam je onda da je strah opozit ljubavi – i da će nas uvek udaljiti od ljubavi (pozitivne energije).

Često govorim da je upravo strah najveći kočničar pozitivnih događaja u našim životima – i to doslovce mislim tako – strah je nešto najotrovnije što možemo uneti u sebe – najnegativnija energija – koja će privući još negativnih dešavanja u našim životima.

Kada kažem strah – ne mislim na prirodne i urođene strahove koji nam puno puta glavu čuvaju (strah od pada, povrede, itd), takvi strahovi su dobri. Kada u ovom članku govorim o strahu - mislim na strahove iz svakodnevnice – na one strahove koji su često nerealni i bespotrebni, koji nas koče i sputavaju.

Na primer, strahujemo da ćemo raskinuti sa partnerom, i često se obestini baš to od čega smo strahovali - i to nije nimalo slučajno.

Strah remeti stvari i na apstraktnom nivou (ono što sve vreme nazivam energijom), ali i na psihičkoj osnovi – to je otrov u našim mislima koji je veoma destruktivne prirode – ruši u nama zdrav odnos prema ljudima i u nama samima izaziva potrese.

Krenimo redom.

Na apstraktnom nivou – strah je verovatno najjaća negativna energija.

Rekli smo da univerzum oko nas gradi energiju sličnu onoj u nama – ako iznutra svetlimo svetleće i život oko nas – privući ćemo još pozitivne energije oko sebe – doslovce će slika koja je u nama biti preslikana i u našu stvarnost – ljubav u nama značiće i ljubav oko nas.

Nil Donald Volš, autor knjige „Razgovori s Bogom“ kaže da je univerzum jedna ogromna fotokopir mašina – naše misli i osećanja fotokopira u hiljadu primeraka – i pretvara ih u našu realnost.

I iz ličnog iskustva mogu reći da je Volš u pravu – kada pogledam i analiziram svoj život jasno mogu da uočim da su mi se uvek dešavale stvari koje su dominirale mojim mislima i osećanjima. Često su to bili strahovi, koji su u velikom broju postajali stvarnost. Tokom 26 godina živeo sam poprilično monoton život, često preplavljen tužnim osećanjima i strahovima – i u mom životu se za tih 26 godina suštinski nije menjalo mnogo toga. Bio sam pod roditeljskim kišobranom, udaljen i od društva i od devojaka, tužan i povučen u sebe. Stalno sam strahovao da ću zbog cerebralne paralize biti odbijen od svih devojaka – i tačno to se i dešavalo. Strah koji je dominirao mojim bićem je činio da moja realnost uvek bude upravo ono što sam strahovao. Strah, koji je opozit ljubavi, je boravio u meni – a ono što obitava u nama uvek počne da obitava i oko nas – i strah je postajao realnost. Opozit ljubavi je bio svuda oko mene, i ljubav nisam imao ni u tragovima (ne računajući roditeljsku ljubav, jer se nisam ni bojao da ću nju izgubiti).

Univerzum je doslovno kopirao ono što je u meni – i toga sam onda imao na tone oko sebe.

Upravo to se dešava ogromnom broju ljudi – realnost im je onakva kakva su im unutrašnja osećanja i misli.

"Kakve su ti misli takav ti je i život" – otac Tadej.

Ako analiziram svoj život – stvari u njemu su se rapidno promenile u poslednje dve godine, i to nije nimalo slučajno. Onog trenutka kada sam se iznutra promenio – kada sam tugu i strah zamenio prirodnom radošću koju svi mi imamo u sebi – energija se reflektovala i na moju spoljašnost (realnost). Kada sam osetio tu prirodnu ljubav u sebi (koju svi mi imamo u sebi), shvatio sam da taj mir i oslonac u sebi ne mogu nikako izgubiti (jer je to moj mir, moja ljubav, moja duša), **i oslobodio sam se strahova** – jer mi više nije bilo bitno hoće li me neko voleti (jer već imam ljubav u sebi).

Tog trena, kada su strahovi postali besmisleni i nepotrebni, kada su nestali iz mene, tog trena je ljubav ušla u mene – i bila je svuda, i u meni i oko mene – postao sam ne samo voljen od samog sebe već voljen i spolja, od strane devojaka.

Ljubav je popunila mesto kojim je pre toga strah dominirao. I upravo tako stvari funkcionišu svuda u prirodi.

To je prvi razlog zašto strahove treba izbaciti iz sebe. Strah vas drži zatvorenim – u grču – i ljubav zaista ne može da dopre do vas dok god ste u grču. Dok god ste u strahu – udaljeni ste potpuno od ljubavi i pozitivnih vibracija. Strah je opozit ljubavi, a tamo gde strah ima prisustvo – tu ljubavi nema.

Drugi razlog zašto su strahovi štetni je psihičke prirode – i ukratko rečeno – strahovi su otrov za vaše misli – otrov koji vam nikada neće dopustiti da imate svoj unutrašnji mir.

Sada napokon možete uvideti da je, osim patnje, i strah veliki kočničar vašeg mira – jer sve dok se bojite, sve dok se trzate, vi zapravo ne možete da udahnete slobodu – uvek ste u grču – a kada ste u grču onda ne možete da se opustite, ne možete da otvorite ni svoj um ni svoje srce, a tako zatvoreni ne možete da spoznate ni svoju prirodnu unutrašnju ljubav, a ni da primite ljubav koja dolazi od spolja. Naprosto, ne doživljavate blaženstvo (duhovni raj) sve dok ste u strahu.

Osim toga, kada je čovek u strahu, često ume da čini greške – koje ga potom mogu koštati (i njega i druge). Možda najbolji primer za to je strah da će vas partner prevariti ili ostaviti. Takav strah, kao prvo, vas stalno drži u ogromnom grču, tera vas da stalno proveravate partnera i da nemate poverenja u njega – što dovodi do stalnog osećaja straha i agonije, i čestih bespotrebnih trzavica i svađa u vezi – i na kraju i sam partner oseća posledice (nepoverenje, svađa) – strah potpuno poremeti vezu – i ishod bude patnja umesto skladna ljubav. Da li je sve to potrebno? Naravno da nije – jer vi partnera ne posedujete (znači, ne možete da izgubite ono što ni ne posedujete). Jedino što može da se desi je da partner izgubi vašu ljubav, i u tom slučaju će on onda biti na gubitku, a vi imate sasvim dovoljno ljubavi u sebi i nećete biti oštećeni ako on ode. Strah je nepotreban u ljubavi.

Sumnjajte ukoliko imate realnih razloga, a ne iz predostrožnosti. Ne zagovaram predlog da treba

biti naivan i ne strahovati uopšte, ni za šta.

Ako imate razloga za sumnju – sumnjajte. Ali i kada sumnjate – ne prepuštajte se sumnji celim bićem – nemojte OSEĆATI sumnju već je RAZMATRAJTE – realno analizirajte svojim mozgom umesto da osećate sumnju celim bićem. Ne dozvolite da vam sumnja preplavi osećanja – neka ona bude predmet posmatranja i analize – a nikako vaše osećanje.

Oslobodite se strahova. Nemojte nijednu stvar u životu doživljavati kao nešto što imate, jer u protivnom ćete strahovati da ne izgubite to što imate, a strahovanjem ste na pravom putu da to i izgubite. Vi ne posedujete ništa osim svoje vlastite duše (koju ne možete izgubiti) – pa samim tim ni ne možete da izgubite ništa – ono najvrednije (svoju ljubav, predivnu dušu, duhovni mir) već imate u sebi – i to je najzdraviji životni stav i najbolji način da se oslobodite svojih strahova.

Antoni De Melo je voleo da kaže da ne doživljavamo blaženstvo sve dok imamo šta da izgubimo. Jer sve dok imamo šta da izgubimo – imamo i strah da ga ne izgubimo, što dovodi do toga da stalno živimo u agoniji straha, u agoniji neprestane borbe da ne izgubimo to. Potpuni duhovni mir možemo da osetimo tek kada izgubimo sve, kada nemamo ništa. Nije naravno potrebno da bukvalno nemamo ništa – dovoljno je da shvatimo jednu jako jednostavnu činjenicu – da mi zaista nismo vlasnici ničega sem naše vlastite duše – te da mi suštinski i nemamo ništa. Jer sve što je materijalno je prolazno, nije naše, ne možemo ga poneti sa sobom kada napustimo ovaj svet. Mi zaista imamo samo našu dušu, to je jedina stvar koja je naša. A nju ne možemo izgubiti, jer smo to mi sami. Kada prihvatite to – da nemate ništa osim vaše vlastite duše – onda ćete se osloboditi svih strahova. Otvorićete srce i um, i bićete spremni da primite najuzvišeniju energiju – prirodnu ljubav koja je svuda oko vas i u vama samima – najuzvišeniju ljubav.

"Toliko je u životu bilo stvari kojih smo se bojali. A nije trebalo. Trebalo je živeti." - Ivo Andrić

Šesti problem: Manjak ljubavi prema sebi

Možda najbitnija stvar u našim životima je ljubav prema sebi. Ako ste voljeni od drugih to je motivaciona energija, ali stvarna pokretačka snaga dolazi od ljubavi prema sebi.

Onog trenutka kada spoznate da ste ljubav, postaćete okruženi ljubavlju, u svakom mogućem smislu. Ljubav će dolaziti iz vas samih, i pružiće vam mir u duši.

Sav taj mir će krenuti iz vašeg srca, a prvi korak ka tom miru je ljubav prema sebi. **Razumite sebe, svoje potrebe, htenja i mane, jer samo kada budete uspeli da razumete sebe - moći ćete da uspostavite neraskidivu vezu sa samim sobom. Ostvarićete neraskidivo jedinstvo mira i sigurnosti. Imaćete oslonac u samom sebi, imaćete ljubav u sebi.**

Sve vreme govorim koliko je bitno biti u krugu ljubavi. Možda vama deluje kao nebitna stvar, ali uveravam vas da je ljubav prema sebi sama osnova zdravog života, glavni stub svih drugih ljubavi. Biti blizu ljubavi je isto što i biti blizu svom srcu.

Ne udaljavajte se od ljubavi - ne udaljavajte se od sebe. Voleti sebe je najzdravije stanje duha koje možete ostvariti.

Biti blizu svom srcu znači razumeti sebe. Često imamo neke želje, potrebe, navike, za koje smatramo da nisu dobre i koje osuđujemo i mrzimo. To je odličan način da se udaljite i od sebe i od ljubavi, i najčešća greška koju ljudi čine. Najveća nepravda koju možete sebi načiniti. Duboko verujem da je svaki čovek u suštini dobro biće. Greške koje napravimo su posledica loših uverenja, zabluda ili pak nedostatak izbora. Osuda samog sebe je druga najveća greška koju ljudi čine sebi.

Umesto da osuđujete sebe za neke svoje greške - analizirajte sve faktore koji su vas naveli na grešku. U velikoj većini slučajeva ćete videti da niste baš toliko krivi koliko za to osuđujete sebe.

Uvidećete da ste pogrešili vođeni pogrešnim uverenjima ili pak nedostatkom izbora. Osuda sebe i osećaj krivice će vas udaljiti od ljubavi, a to je kazna koju niko ne zaslužuje, naročito ne ako ste pogrešili iz dva navedena razloga. Umesto osude i osećaja krivice - analizirajte! Analizirajte postupak, uočite zablude koje su vas vodile do greške. Odvojite zabludu od sebe, ona nije sastavni deo vaše duše. Analizom ćete izvući pouke, postati bolji čovek i ono najvažnije - nastavite da volite sebe. Ovog puta će vaša ljubav (duša) biti bogatija za jedno moralno iskustvo - samim tim ćete biti bliži ljubavi.

Iz tog ugla posmatrajte svaku svoju grešku. Na taj način ćete učiniti nešto pozitivno i za sebe i za svet. Osuda bi bila kontrasmer svemu tome.

Da biste se potpuno približili svom srcu - morate ga najpre potpuno razumeti. Svi imamo svoje mane, i svi želimo da ih nemamo, ali, to što ih imamo ne znači da bismo trebali taj lošiji deo sebe da odbacimo. Naprotiv - jedini način za ostvarivanje ravnoteže u sebi je potpuno prihvatanje sebe - zajedno sa manama. Lečite svoje mane ljubavlju, a ne odbacivanjem i osuđivanjem. Kada svoje mane budete razumeli - naći ćete način da ih se rešite - i postići ćete ravnotežu u sebi, i ljubav i mir će se nastaniti unutra, u vaše srce i dušu. **Postaćete celina, i volećete celo svoje biće, bez izuzetaka.**
Sve je u razumevanju sebe.

Sačuvajte bliskost sa svojim srcem, jer je vaše srce sama ljubav. Samo kada ste u neraskidivoj ljubavi sa samim sobom možete ostvariti ljubav na svakom drugom polju, i dobiti energiju i volju za sve životne ciljeve. **Stalno oslušujte svoje srce, tako ćete mu uvek biti bliski.** Ne dozvolite spoljnim faktorima da utiču na vašu unutrašnju ljubav, ne dozvolite nikom da vas razdvoji od ljubavi prema svom srcu.
Iz vašeg srca kreće sva životna ljubav, i zato vaše srce zaslužuje vašu najuzvišeniju ljubav. Zaslužuje vašu bliskost sa njim.

Sada kada smo tačno razumeli kako negativna osećanja funkcionišu, kako utiču na nas, i kako ih se osloboditi, dalje u tekstu posvetio bih pažnju pozitivnim osećanjima i ljubavi, savetima kako da zaista osetite blistavost u sebi i kako da nađete svoj duhovni mir.

1) Budite izvor energije i ljubavi, a ne primalac – budite široki u srcu

Zbog vas samih – budite oni koji daju, a ne oni koji očekuju od drugih da im daju. Duša raste, cveta i sazreva kada daje, a ne kada prima.

Ljudi koji daju ljubav su ljudi koji je imaju – i za sebe i za druge.

I predivna stvar u svemu tome je ta – da što više dajemo ljubav – sve je više imamo – i za sebe i za druge.

Dok god osećate potrebu da neko vama pruži ljubav (umesto da je vi pružite drugima) – bićete ti koji će energetske i emocionalno zavisiti od drugih.

Želite li da zavisite od drugih? Naravno da ne.

Velika je varka mišljenje da ćete u vezi izgubiti saosećajnost i ljubav ako odstranite zavisnost. Ljubav i saosećajnost nemaju baš nikakve veze sa zavisnošću. Međusobna zavisnost je pogrešan način da izgradite vezu.

Sa druge strane – kada vi postanete izvor energije – bićete zaista u predivnom osećanju koje traje. Prvo, imaćete u sebi energiju i ljubav, vi ćete sami biti pozitivni, sijaćete. Imaćete svoj mir u duši, nećete zavisiti od energije sa strane (od tuđe ljubavi).

Drugo, ljudi će početi da vole vašu pozitivnost, vašu energiju, vašu snagu, vašu ljubav. I odjednom će se ceo svet napokon okrenuti prema vama – ne samo ljudi već i događaji. Bićete okruženi ljubavlju i pažnjom.

Da biste uspjeli to, da postanete izvor energije (a ne primalac), potrebno je pre svega da postanete široki u srcu.

Šta to znači?

Pre svega, treba zaista da osetite ljubav u sebi, svoju ljubav, što će biti znak da ste se „probudili“, da ste otvorili i um i srce za ljubav koja je svuda u prirodi, da ste postali deo prirode, da ste postali provodnik te energije i ljubavi iz prirode, da ste postali izvor energije, da ste postali sama energija, sama ljubav!

Potrebno je da spoznate da sve što vam je potrebno već imate u sebi... mir, radost, ljubav.

Kada najzad dođete do te duhovne čistine – osetićete, pre svega, da imate nešto najvrednije.

Onda će postati mnogo lakše – moći ćete da se opustite, da ne strepите, ne čeznete, počecete da uživate u svojoj toplini, biće vam udobno u vama samima.

Biće vam lakše da savladate i one probleme koji su vam preostali.

Onda možete da budete široki u srcu.

Problemima ćete pristupati kao prema manje bitnim stvarima – oni će zaista postati manje bitni – jer ćete u duši imati nešto mnogo vrednije – mir i stabilnost koju više ne možete da izgubite.

Stvari koje su vas do tada nervirale postaće sitnice – jer probuđena duša savršeno dobro oseća da je sada nerviranje apsurdno, nepotrebno.

Najzad, kada kažem „budite široki u srcu“ - želim da vam kažem da, pre svega, prema ljudima treba da budete mnogo manje ljuti, mnogo manje ogorčeni – zbog vas samih.

Ljutnja, ogorčenost, prezir – hej, to je otrov u vama!

Ne držite ga u sebi, ne činite to sebi. Sve dok ogorčenost imate u sebi, ne samo prema (nekim) ljudima, već uopšteno sve dok ste ogorčeni – prirodni tok ljubavi, koji kruži prirodom, neće moći da prođe kroz vas – bićete van kruga ljubavi. A povrh svega – psihički nećete moći da se opustite – nerviraćete se i osećati nepravdu – a osećaj nepravde je osećaj nerviranja, uzrujanosti.

Zbog vas samih – zbog vašeg duhovnog mira – izbacite ogorčenost iz sebe – ispunite sebe samo ljubavlju.

Budite „široki u srcu“, jer imate ljubav u sebi, za razliku od velikog broja ljudi koji je nema.

Ljudi koji je nemaju – nemaju mir koji vi imate, ne mogu da pruže puno – za razliku od vas.

Vi možete – i da razumete tuđu pohlepu, tuđu ljubomoru, i da oprostite – ako ne zbog drugih – praštajte zbog vas samih – nemojte u sebi čuvati ni trunku gorčine – negujte u sebi ljubav a ne gorčinu.

Ljudi koji su se ogrešili o vas su i sami već dovoljno kažnjeni – nedostatkom ljubavi u njima.

Sve dok osećate da je nad vama počinjena nepravda - nećete moći da osetite mir i ljubav u vama.

Nad svima je počinjena nepravda, ne postoji osoba o koju se život nije ogrešio.

Pokušajte svojim velikim srcem da se stavite iznad toga, da razumete bezumnost sveta, i da pustite iz sebe sve loše misli koje su povezane sa nepravdom.

Očistite se loših misli, zbog vas samih. Taj otrov vam nije potreban.

Oprostite, i pustite to u zaborav - vaša duša je suviše velika da bi bila zlopamtilo. Samo velika srca mogu da opraštaju, baš zato što su velika, zato što ih ubod ne može toliko povrediti, jer su mnogo veći od tog uboda.

Svi imamo veliko srce. Razlika je samo želimo li da "pregazimo" nepravdu, ili da ostanemo sa njom oplakujući sebe.

Budite i veliki i široki u srcu.

Lakše se živi kada se oslobodimo osećaja da je nad nama počinjena nepravda.

Zbog sebe - oslobodite dušu tih tegova.

Volite.

Što više volite – ljubav će sve više rasti u vama – i sve ćete je više imati.

Kada volite – činite to čista srca – volite iz ljubavi – zato što volite nekog ili nešto – a ne da biste bili voljeni.

Jer upravo ljubav koja nije uslovljena (da vam bude vraćena) jeste najčistija ljubav – najuzvišenija. Sve dok volite da biste bili voljeni – činite grešku.

Prvo, zato što postajete rob očekivanja (a objasnio sam zašto su očekivanja štetna), a drugo zato što to nije čista ljubav (već proračunata), a takva ljubav vam neće pružiti blaženstvo i istinsku sreću.

Volite iz srca – budite izvor ljubavi, preplavite svoje srce ljubavlju, ne dozvolite da vam očekivanja stegnu srce i izazovu strah.

Srce koje voli čistom ljubavlju je srećno srce. Neopterećeno očekivanjima.

Nemojte da štedite i uskraćujete drugima ljubav – nećete tako uskratiti ljubav drugima – već sebi, bićete stegnuti u srcu.

Opustite svoje srce – neka bude široko – neka se njegova ljubav širi svuda oko vas – samo tako ono neće biti u grču – a jedino kada srce nije u grču možete da osetite najuzvišeniju ljubav i najblaženija osećanja.

Volite sebe. Mnogo je važno da volite sebe, jer da biste zatvorili krug ljubavi morate sve da prihvatite i svima da oprostite (da biste se oslobodili ljutnje), morate i sebe da prihvatite i da zavolite sebe, kao najuzvišeniju ljubav. Nemojte zamerati sebi za greške koje ste počinili iz straha, udaljeni od ljubavi. To bi bilo kao da se ljutite na nekog ko je opsovao u snu – nesvestan psovke isto kao što ste vi bili nesvesni svoje greške. Oprostite sebi. Zavolite sebe, jer ste vi biće koje ima predivnu dušu, punu ljubavi prema svima.

Zavolite sve – ceo svet. Neka krug ljubavi bude potpun u vama. Volite svet, i svet će voleti vas. Volite prirodu, ona nikada nije ni prestajala da voli vas.

Priroda je uvek u savršenoj ravnoteži, koliko god da to iz našeg ugla ne deluje tako. Kada kažem priroda mislim na ceo univerzum. Priroda na našoj planeti možda nije u ravnoteži (jer je čovek uništava), ali na globalnom nivou - u celom univerzumu - sve je u savršenoj ravnoteži - energija je u ravnoteži. Negde je ima manje, negde više (u daljem tekstu ću objasniti zašto manjak nije disbalans), ali na globalnom nivou to je u ravnoteži. I uvek će biti. Energija teži da bude ista svuda. I biće. Osetite to, sve što treba da uradite je da shvatite da ste neotuđivi deo te savršene kreacije - deo te savršene ravnoteže - deo prirode.

Zavolite svet kao da volite sebe - jer ste deo njega - u određenom smislu vi ste taj svet. Neka krug ljubavi bude potpun u vama.

Široki u srcu i pošteđeni očekivanja, ljubomora, prezira i ljutnje - prosto ćete samo voleti – bez prisustva loših misli i loših osećanja.

Blaženstvo, mir, spokoj, radost i ogromna najuzvišenija ljubav su jednom rečju put kojim postajete oslobođeni.

Kažem oslobođeni – jer vaša ljubav najzad ne zavisi od drugih – ne zavisi od spoljnog uticaja, od ljudi i događaja – već zavisi samo od vas – to blaženstvo će najzad zavisiti samo od vas – biće vaš mir, vaša snaga, vaš oslonac, vaša energija, vaša volja – da volite sve više i sve jače – čitav svet!

Osećaj oslobođenosti je najlepší osećaj koji možete prirediti svojoj duši – i ono što je najbitnije – osećaj koji traje – koji vam neće pobeći kada ga jednom spoznate.

Najzad, celim bićem ćete postati najuzvišenija ljubav onda kada osetite u sebi potrebu da dajete ljubav - nesebično.

Taj osećaj je u vama oduvek bio prisutan, ali postaće još izraženiji.

Nećete davati jer znate da tako treba, već ćete zaista osetiti unutrašnju potrebu da dajete ljubav - ona će u vama do te mere narasti da će jednostavno morati da izađe van, sama od sebe - imaćete je u sebi dovoljno - i osetićete prirodnu potrebu da je pružite i drugima.

Postaćete izvor ljubavi, a to je najblizaviji trenutak u životu čoveka.

Vi ćete biti ti koji šire pozitivnu energiju i ljubav.

Čovek je srećan kada stvara. Davanje je takođe kreacija - stvarate boljeg sebe - stvarate bolji univerzum - i celo vaše biće postaje prožeto ljubavlju i radošću stvaranja - radošću kreacije.

---

2) Moć vizuelizacije

Vizuelizacija nije ništa drugo do privlačenje iste energije koju imamo u sebi.

Ako strah privlači događaje kojih se bojimo - zašto ne bismo iskoristili istu metodu privlačenja samo u obrnutom pravcu - privlačeći pozitivne događaje.

Strah uspeva da privuče događaje jer stvara odgovarajuću (negativnu) energiju u nama - istu energiju kakvu bismo imali kada bi se ostvarilo ono što nas plaši. U određenom smislu, ono čega se bojimo se "odvija" u nama, i stvara energiju kakvu bi stvorilo da se zaista odvija u stvarnosti. Tako stvorena energija (u nama) privlači iz spoljašnjosti iste takve energije, i onda u našoj stvarnosti zaista i dođe to čega se bojimo, dođe privučena energija.

Isti taj princip možemo iskoristiti i za privlačenje pozitivne energije, pozitivnih događaja. Proces dakle funkcioniše isto i za pozitivnu i za negativnu energiju.

Da bismo privukli pozitivne događaje - treba u sebi da stvorimo istu onu radost koju bismo imali kada bi dati događaj zaista postao stvaran.

Takva radost se stvara pomoću vizuelizacije - zamišljajte željeni događaj (željenu stvar), uživite se zamišljajući - kao da se događaj zaista događa, maštajte o detaljima iz tog događaja, uživajte u maštanju, osetite kao da se on zaista dešava.

Ovu metodu često koriste uspešni ljudi, menadžeri uspešnih kompanija, oni vrlo dobro znaju da vizuelizacijom nekog lepog događaja ispunjavaju sebe srećom, a sreća zaista lako privuče novu sreću, i dosta često se i ostvari ono što su vizuelizirali.

Igrom slučaja (kao da sam znao), oduvek imam zamisao kako moj život treba da izgleda u budućnosti. Da li ćete se začuditi ako vam kažem da imam nevarljiv osećaj da se moj život kreće upravo u smeru koji vodi ka onome o čemu oduvek maštam?

Mnogo je važno da imate viziju svoje budućnosti, i da uživite dok maštate o njoj.

Pri tom - bitno je da ne upadnete u klopku "željenja" - osećaj želje će biti kontraproduktivan - ako "želite" onda će vam univerzum slati još energije "željenja" - univerzum šalje uvek ono što osećamo u sebi. Osećaj želje će privući još željenja - a ne ono što želimo. Stalno ćemo želeti, umesto da datu stvar zaista i dobijemo.

Očekivanja - zaboravite na njih. Objasnio sam koliko su štetna.

Nemojte ni želeti ni očekivati.

Naprосто uživajte u maštanju - osećajte kao da se to zaista dešava - i ono što je u vama će postati vaša stvarnost! Energiju koju stvorite maštanjem (vizuelizacijom) će biti ne samo u vama - već će doći i oko vas - postaće vaša stvarnost.

3) I tuga i nesreća su prirodni i sastavni deo života

Došli smo najzad do poslednje stvari koju želim da pomenem.

Iako duboko verujem u Boga, ceo ovaj članak sam probao da napišem tako da i vernicima i ateistima bude prihvatljiv.

Iako sam verovatno još na početku članka zašao u teološka pitanja (teorijim o privlačenju sličnih energija), probao sam da to objasnim prirodnim fizičkim zakonima, što je više moguće.

Vrlo je tanka granica između energije i Boga - i verujem da je moguće pronaći zajedniku tačku oko koje bi se i ateisti i vernici složili.

Nazivao sam ga pozitivnom energijom, prirodom, univerzumom, najuzvišenijom ljubavlju - a sve vreme sam mislio na Boga.

Nemam ništa protiv toga što neki mogu da prihvate samo "univerzum" kao celinu (ne prihvatavši postojanje Boga), nemam ništa protiv toga što neki mogu da prihvate jedino postojanje "pozitivne energije", ili mogu da prihvate jedino naziv "najuzvišenija ljubav", ili pak veruju samo u "prirodu" (koja ima svoje uređenje, energiju, zakone).

Ja u svom srcu osećam da je to zapravo jedna ista "stvar".

"On" je sve - ceo univerzum, sva priroda, sva energija, "on" je svako živo biće.

Moj omiljeni naziv za njega je "najuzvišenija ljubav".

Zato sam rekao da je najveličanstveniji trenutak kada čovek spozna da je on sama ljubav!

Zato sam rekao da je pozitivna energija (ljubav) svuda oko nas (i u nama) - svuda u prirodi.

Zato sam rekao da smo neotuđivi deo prirode - da smo jedno - da smo isto!

Zato sam rekao da treba da volimo ceo svet - jer smo svi mi od iste energije napravljeni - od iste svetlosti - voleći druge volimo zapravo sebe - ako smo svi ljubav (priroda) onda su i drugi ljudi povezani sa nama - svi smo jedno biće.

Zato sada postaje jasno zašto je univerzum u globalu u savršenoj ravnoteži.

Otuda mir u meni.

Ne postoji ništa neprirodno, ništa što nije promisao Najuzvišenije ljubavi.

Najuzvišenija ljubav je savršena, i u toj savršenosti ima samo jednu želju - da iskustveno doživi svoju savršenost - da iskustveno doživi svaki aspekt sebe, svaku "varijantu" sebe.

Zato postojimo mi.

Kao otelotvorenje Najuzvišenije ljubavi - da bi iskustveno doživeli život. Da bi iznova doživljajali radost spoznaje istinske sreće. Savršenost želi da bude živa, da sreća i ljubav budu stalni proces koji se odvija, da ljubav uvek iznova spoznaje samu sebe.

I da objasnim ono što ste se od početka članka pitali - zašto mislim da se iste i slične energije privlače.

To nije privlačenje - to nam zapravo univerzum šalje ono što dušom istinski želimo-osećamo.

Šalje - s ljubavlju!

I dobro i loše - šalje ono što duša oseća.

Kada bi univerzum slao sve što želimo - svet bi zasigurno postao neodrživ (ako bi svako dobio ono što želi - bez prethodne spoznaje da je on sama ljubav - svet bi postao kaos).

Tajna je upravo u tome - u otkrivanju - u spoznaji da smo deo najuzvišenije ljubavi - i da samo uz pomoć iskrenih osećanja možemo komunicirati sa celim bićem najuzvišenije ljubavi!

Ne u uz pomoć želja - već uz pomoć najiskrenijih osećanja.

Jer samo ljubav - koja je spoznala samu sebe kao ljubav - dobija mogućnost da zatraži sve što istinski oseća!

Savršenost nije samo posedovanje "dobrih energija". Savršenost je naziv za sistem u kom sve energije imaju savršenu ravnotežu.

Zato - u univerzumu postoji i ono što nazivamo "lošom energijom".

Namerno kažem "nazivamo", jer je to samo naša percepcija određenih stvari - odnosno naš subjektivni doživljaj - postavili smo prvo kriterijum za "normalno" - pa sve što se kosi sa tim (i sa našim interesima) nazivamo "lošim".

Istina je da, na nivou univerzuma, ne postoji "loše".

Kao "zatvoren" i jedinstven sistem - on ne može samog sebe uništiti.

Procesi (i događaji) koje nazivamo "lošim" su neophodni - da bi svetlost bila svetlost mora postojati mrak.

Da biste doživeli radost pobede, radost spoznaje, mora da postoji nešto što je pre toga "okupiralo" vas - nešto što će vam omogućiti da uočite razliku - nešto što će vam omogućiti da spoznate sebe

kao ljubav tako što će vam prvo pokazati ono što vam uzima slobodu, ono što nije ljubav. Ne biste mogli da spoznate sebe kao svetlost da oko vas nije mrak. Zahvaljujući tom mraku ste napravili razliku - i spoznali svetlost.

Ne postoji "loše".

U ovom sistemu savršenosti sve ima svoj razlog.

Univerzum u svakom trenutku zna šta čini. I sve, baš sve, ima svoju svrhu, svoj razlog postojanja.

"Ništa nije samo po sebi ni dobro, ni loše, zavisi samo šta o njemu mislimo." - Šekspir

Sa stanovništva univerzuma – ništa nije ni dobro ni loše. Univerzum ne deli tako stvari. Delimo ih samo mi, neke stvari nam prijaju, neke ne.

Kada se stvari pogledaju iz najviše perspektive – podela ne postoji. Sve stvari potiču iz jednog izvora, i kao takve one ne mogu biti loše. Univerzum ima savršenu završnu računicu. Može se reći da su sve stvari upravo onakve kakve trebaju biti, na mestu na kome trebaju biti.

Moram da dodam i to da se često dešava da duša pati jer je sama odabrala tako.

I to je takođe u redu, to nije pogrešan odabir.

Duša vrlo dobro zna ono što mi ne želimo da priznamo sebi – da se duša izgrađuje i kroz patnju.

Za sreću i radost ponekad nismo spremni na duhovnom nivou, pa duša bira alternativni put, da spozna i izgradi sebe na drugačiji način, kroz patnju.

Od jako bitnog je značaja da i taj mehanizam samo-spoznađe razumemo – i prihvatimo ga kao normalan i ispravan odabir svoje duše – jer kada uspemo da razumemo svoju dušu onda sve stvari počinju da budu lakše – prihvatamo sebe kao biće koje nikuda nije pogrešilo – loša osećanja ne nazivamo više pogrešnim (već shvatamo da je sve to samo iskustvo) – a sve to nam omogućava da se opustimo i nađemo svoj mir – čak i u patnji.

Kao što sam ranije rekao, ni po koju cenu nemojte bežati od tuge veštačkim forsiranjem sreće. Ne samo da time nećete ništa postići, već ćete i omesti svoju dušu u njenom pokušaju da zaleći sebe. Naime, tuga ne samo da nije loše osećanje, već je ponekad i sasvim potrebna našoj duši. Mali broj ljudi to zna, i uglavnom svi panično i na silu beže od tuge, što je pogrešno. Tuga je sasvim neophodna duši u trenutku kada ona pokušava da se suoči sa nekom gorkom istinom. Tuga je zapravo način naše duše da prihvati gorku istinu. Način duše da uvije samu sebe i tako spreči teže ozlede na duši. Kroz tugu naša duša postepeno prihvata gorku istinu, prostim rečima "odboluje". To je proces od koga ne treba bežati, već prosto pustiti svoju dušu da pronađe odgovore u emocijama tuge.

Tuga je dakle način da duša prihvati gorku istinu i prebrodi, ostavljajući je iza sebe. Proces oslobađanja, proces prihvatanja. Osećamo bol u duši, osećamo da smo se povukli u sebe. To se doista i desi, ali ne zato što smo ranjivi, već zato što tom tugom naša duša zapravo štiti i leči sebe. Povlačenjem u sebe ona zapravo odlazi tamo gde na miru može da odboluje, gde na miru može da prihvati gorku istinu, spozna suštinu te istine, i na taj način pronađe izlaz iz bola.

Zato nipošto ne treba prekidati taj proces nekim veštačkim pokušajem da budemo srećni u trenutku kada naša duša želi da odboluje. Tako bismo samo ostavili otvorenim rane na duši. Tugu treba prihvatiti kao nešto što je ponekad neophodno našoj duši. Prihvatiti tugu kao način samoisceljenja. Prihvatiti je kao sasvim normalnu i zdravu emociju.

Osim toga, tuga je stanje u kome doslovno osećamo našu dušu. Stanje u kome ta duša traži način da se spasi, traži izlaz. Tada duša zaviruje u samu sebe, tražeći odgovore u sebi. Tada smo najbliži sami sebi, najbliži svom srcu. Vrlo često se dešava da, tražeći odgovore, duša spozna samu sebe upravo tada. Spozna da je ljubav. U jednom od najtežih perioda mog života, bunareći po samom sebi, desilo se upravo to. Kao da sam shvatio da je patnja iluzorna i nepotrebna, kao da sam shvatio da je sve ljubav, i kao da se moja duša u tom trenutku oslobodila svih tegova, stega i bolova, i postala slobodna. Da, do samospoznađe moje duše je došlo u jednom od najdepresivnijih meseci mog

života. Kao da sam dotakao dno, i upitao se “da li je ova bol jedini način da se živi?”. Duša je verovatno tada shvatila da bol nije način da rešim probleme, oslobodila se svih tereta i samospoznala sebe kao ljubav. To se sve desilo u periodu kada sam se predao i prestao da se borim protiv tuge. Tuga je očigledno bila potrebna mojoj duši, kao lek, kao proces samoizlečenja, kao proces traganja za istinom, traganja za samim sobom. Kada sam dozvolio sebi da potpuno odbolujem - desilo se to da sam tako, bunareći po svojoj duši, pronašao sebe.

Zato kažem - uvek kada osećate tugu - odbolujte je. Tako ćete prevazići ono što vas muči. U suprotnom rane na duši neće zarasti. Sasvim je normalno biti ponekad tužan, biti ponekad nostalgičan, melanholičan. To je način da prevaziđemo bol.

Taj proces može trajati i godinama ponekad, jer je za neke tuge potrebno vreme. Važno je samo da tokom tugovanja ne izgubimo ljubav u srcu. Uvek imajte na umu da ste vi, vaše srce i vaša duša čista ljubav, na taj način nećete biti izgubljeni ni u natežim trenucima svoje tuge. Tuga je samo osećanje, koje imate u svojoj duši. Ona nije sastavni deo vas, ona nije vaša suština. Vaša suština je ljubav, ona je trajna, od nje ste sazdani, a tuga je samo privremeno osećanje. Ona je samo gost u vašoj duši. Ukoliko imate ljubav u srcu nećete imati ni strah od gubitka sebe. Neće vas utopiti bujica tuge, nećete skliznuti u depresiju. Izaći ćete iz tuge samo jači, bliži sebi, svesniji svoje duše, svesniji svoje ljubavi.

I zato - kada vam se desi nešto loše - ne doživljavajte to kao katastrofu - već prihvatite to kao prirodni deo života.

Ne nervirajte se. Ne gomilajte još negativne energije.

Smireni budite.

Deo ste mnogo veće kreacije, ne gledajte usko, gledajte uvek širu sliku.

Smireno, sa mirom i ljubavju u duši, potražite rešenje za izlaz iz problema.

Univerzum se neće oglušiti o vas. Ako svetlite dušom, ako ste ljubav - univerzum će ubrzo odgovoriti ponovo ljubavlju – jer ljubav stvara ljubav – svetlost će biti ponovo oko vas.

Ne postoji pogrešan put, sve je samo iskustvo – bilo ono dobro ili loše po naše interese koje smo sebi zacrtali.

Na pravom ste putu čak i kada je loše – jer svi putevi pre ili kasnije stižu do „izvora svih energija“.

Možete samo duže putovati (lutati) , alternativnim putevima, a čak ni to nije pogrešan put, jer tako stičete iskustvo, izgrađujete sebe, kreirate sebe, spoznajete sebe i kroz dobro i kroz loše.

Ali pre ili kasnije stići ćete na cilj, do najuzvišenije ljubavi.

Ne možete je promašiti, jer je svuda. Ne može se desiti da ne stignete tamo, jer ne postoji mesto koje ne pripada najuzvišenijoj ljubavi – ona je sve.

Pitanje je samo vremena.

Pitanje je samo kada ćete spoznati sebe kao ljubav.

To je možda i sama svrha života – spoznati sebe kao najuzvišeniju ljubav, kreirati sebe onako kako želimo, u varijaciji koju želimo, napraviti od sebe (kao čoveka) veličanstvenu kreaciju, i iskustveno doživeti ljubav koju smo kreirali.

A to će se pre ili kasnije desiti. **Iz ljubavi smo nastali, u ljubavi ćemo i završiti** (mada, verujem da se proces stalno ponavlja, i da nema trajnog kraja).

Kada smo već kod kraja – nemojte ni na smrt gledati kao kraj.

Energija smo. To vam dovoljno govori.

Energija ne završava zakopana dva metra pod zemljom.

Energija (ljubav) želi novo iskustvo, novi život.

I dobija ga, od „izvora svih izvora“, s ljubavlju!

----- Zaključak -----

Ponoviću – volite.

Onog trena kada svaki vaš pokret bude protkan ljubavlju – život dobija svoju dubinu, svrhu, smisao. Tada vam postaje nebitan ishod događaja u vašem životu. Postaje nebitan jer spoznajete i umom i srcem da svakog trena ostvarujete najuzvišeniji smisao, i svaki problem u životu nećete više posmatrati kao problem, već kao iskustvo, kao put kroz koji ćete još više izgraditi svoju dušu.

Svaki korak napravite s ljubavlju, jer se tako sjedinjavate sa prirodom, koja je sama ljubav, baš kao i vi. Kroz prirodu neprestano kruži ljubav, bićete deo mreže koja prenosi tu svetlost, najuzvišeniju ljubav.

Bićete sam izvor – izvor energije i ljubavi. Naprosto – svetlećete i osvetljavaćete druge, kojima treba pomoć.

Svetlećete u svoj svojoj radosti.

U radosti stvaranja stvorićete od sebe veličanstvenu kreaciju ljubavi.

U radosti bezuslovnog voljenja i davanja uzvisićete svoju dušu do neslučenih granica.

Vinućete se u nebo celom dušom, to će se desiti. Raj će biti tu, u vama, toga trena.

Mir, ljubav i sreća u vašoj duši je samo početak blaženstva, uzdićićete se na mnogo veće visine – do visina na kojima nećete više biti preokupirani traženjem ljubavi i sreće za sebe – već ćete gledati šta drugima možete da pružite.

Prerašćete sebe, svoje probleme, posmatraćete mnogo širu sliku.

I biće vam sasvim dobro.

Kako do svega toga stići?

Počnite od sebe, volite sebe. Zavolite mnogo sebe, oprostite sebi sve greške koje ste (nesvesni da ih činite) počinili dok niste pronašli ljubav u sebi.

Volite sebe, oslušajte svoja osećanja, i poštujujte ih – jer vaše srce najbolje zna šta je najbolje za vas. Vaše srce je samo jezgro ljubavi koja čuči u vama – zato ono zna šta je najbolje za vas – jer je ono sama ljubav.

Pratite svoja istinska osećanja, tako nikada nećete pogrešiti.

Nađite ono u čemu uživate – i priređujte sebi što češće uživanje u tome. Tako ćete uvek biti ispunjeni pozitivnom energijom.

Uživajte u malim stvarima, jer ako čekate velike život vam može proći u čekanju.

Ne postoji „neodgovarajuć“ trenutak za uživanje, svaki tren je Bogom dat za uživanje, svaki trenutak je pravi trenutak za to. Svakog trenutka možeš osetiti svoju unutrašnju ljubav, i uživati u njoj.

„Raj je ovde i sada“ reče Isus.

Osećam tu istinu celim bićem, raj je zaista ovde, u nama. Treba ga samo osetiti.

„Ako raj nije u samom tebi, nikada nećeš ući u njega.“ - Dostojevski.

Živite u skladu sa prirodom. Priroda je mirna i staložena. Budite i vi, ne nervirajte se, ne mrzite svoj život, nemojte živeti u suprotnosti sa prirodom, već prihvatite harmoniju prirode, budite njen deo.

Okanite se loših misli.

Skrenite svoje misli ka pozitivnim stvarima – oscilirajte na frekvenciji dobrih energija – tako ćete dozvati još dobrih energija - sijajte i pevajte u njihovom ritmu – postanite deo njih, deo prirode.

Volite druge.

Recite drugima svakog dana da ih volite.

Što više dajete ljubavi – više ćete je imati. Više će ljubavi biti oko vas.

Volite svet, i svet će voleti vas.

Volite svoj život kako biste između sebe i svog života izgradili uzajamnu ljubav.

Volite ljubav, pokažite samoj ljubavi koliko je volite!

To možete najjednostavnije učiniti tako što ćete zaista početi da gledate na prirodu (univerzum, ljubav) kao na živo biće – priroda i jeste živa.

Svoju ljubav možete pokazati i samo jednim osmehom – dopustite najpre da priroda u vašem srcu izazove osmeh – kroz taj iskreni osmeh ćete uzvratiti ljubav prirodi – to je voljenje ljubavi, voljenje sveta.

Iz srca se osmehnite novom danu, jutarnjem suncu, opalom lišću, cvetu, drvetu, prirodi – gledajte svu prirodu očima ljubavi – milujte je dodirrom ljubavi. Osetite ljubav prema njoj u svom srcu.

Volite prirodu – i ona će uzvratiti ljubav, bićete okruženi ljubavlju u svakom smislu.

Svi smo mi stvoreni od iste „materije“, od iste ljubavi – ljubav u svima nama je povezana u jednu kolektivnu ljubav – kada kažem da ljubav kruži prirodom mislim upravo na tu povezanost. Sva ta ljubav dolazi iz jednog zajedničkog izvora, od „izvora svih izvora“, od Najuzvišenije ljubavi. Svi smo energija, i u određenom smislu svi mi činimo tu Najuzvišeniju ljubav, mi smo sastavni deo nje. Mi smo jedno. Jedna velika duša. Jedna velika ljubav.

Voleći druge, voleći svu prirodu, ceo svet, mi zapravo volimo sebe, jer smo mi ta priroda, njen sastavni deo, mi smo ta velika ljubav.

Ta spoznaja jedinstva, spoznaja da smo Najuzvišenija ljubav, **spoznaja da smo jedno**, unese mir i širinu u vašu dušu, upravo onu širinu o kojoj sam govorio.

Ljubav u svima nama potiče od istog izvora, mi smo sami jedna ista ljubav.

Razlika je samo u tome što su neki spoznali i osetili to, a neki još traže odgovor, još uvek se pitaju KO SU.

Zato je veoma bitno da svojom ljubavlju pokažemo put drugima. Kada volimo druge mi im zapravo pomažemo da prepoznaju i istinski žive ljubav u sebi. Ljubav je najčistiji način spoznavanja i prenošenja istine.

Širite ljubav i pozitivnu energiju, priređujte drugima pozitivne stvari, budite stvaralac i pokretač pozitivnih promena kod drugih. Donosite ljudima dobre vesti i radujte se kada vidite osmehe na njihovim licima.

Jednostavno, postanite izvor – izvor svega dobrog.

Tako ćete i sebi prirediti veliku radost, radost stvaranja, a pomoći ćete i drugima – mnogima će dobro doći vaša ljubav – pomosite im – ispunite i sebe i druge najuzvišenijom ljubavlju.

Osmeh na licu je stanje duše.

Ali ne onaj veštački, na silu – ne zbog drugih – već zato što osećate unutrašnju radost.

Jedan sam od retkih koji se celog dana smeše i smeju.

Ne radim ja to zato što znam da tako treba, ili zato što želim da me drugi vide nasmejanog.

Radim to jer iz mene zaista izlazi istinska sreća, ljubav prema životu. Osećam potrebu da svoju unutrašnju ljubav pustim van sebe, osmehom. Ljubav želi da je podelim sa drugima.

Osmeh iz srca.

To je stanje duha. Može se reći slobodno da sam u ljubavi sa celim svetom, u ljubavi sa životom.

To je pozitiva o kojoj celo vreme govorim, vedrina duše. Osmeh duše. Radost duše koja je spoznala da je ljubav.

Budite u takvom stanju ljubavi sa životom.

Nemojte misliti da sam srećan jer nemam probleme u životu – već naprotiv – nemam probleme jer sam srećan. Posmatrajte stvar iz tog ugla, obrnutog.

Budite inicijator osmeha – izvor – a ne primalac. Vi pokrenite ljubav, vi spoznajte da ste ljubav, umesto da očekujete da ljubav pokrene osmehe u vama.

Ja se zaista smešim uvek, čak i dok radim, činim to kao da se zabavljam na poslu – sve doživljam kao igru.

Zapravo, ja se igram neprekidno, čak i kad ozbiljan posao radim, uspem posao da shvatim kao zabavu, kao igru, kao iskustvo sa kojim mogu da se igram. Osmeh deteta je na meni, kao da se igram u pesku. Jer život i jeste igra, život je iskustvo, pokušaj (od bezbroj pokušaja, bezbroj života) da izgradimo kreativnijeg sebe.

Kada shvatite da je sve samo iskustvo – osmeh će sam izroniti iz vas.

Živimo život da bi bili kreativni – da bismo svaki put pokušali da kreiramo drugačijeg sebe – da bismo na različite načine osetili ljubav.

Život posmatram kao igru. Zato i imam osmeh koji je iz srca, jer sam u srcu dete koje se igra.

Nemam šta da izgubim, sve i da sutra ostanem na ulici, bez krova nad glavom, za mene će to biti samo iskustvo ljubavi na ulici, i verovali ili ne, i tada bih imao osmeh, iako bih možda bio gladan.

Imam bezbroj života, i eto, možda se desi da u ovom životu spoznam ljubav bez krova nad glavom.

Pa šta. Ljubav je u meni, meni je taj spokoj u duši najvredniji. I možda u ovom životu dobijem priliku kakvu u drugim životima neću, da spoznam veličanstvenu ljubav iz ugla beskučnika. Iz tog ugla (sa ulice) ću u ljubavi naći nešto što iz ove tople sobe ne mogu. Ljubav želi da spozna i izgradi sebe u svim varijacijama, u svim uslovima života.

Sve što mogu je da pokušam da razumem to – ili da odbijem da razumem.

Nerazumevanje prirode života bi mi donelo samo patnju – pri svakom problemu na koji naiđem.

Razumevanje prirode života mi donosi sreću, unutrašnji mir, osmeh – onaj osmeh koji uvek imam na licu – i koji potiče iz mog srca.

Upamtite, nije važan cilj, već put do cilja.

Iskustvo.

Jer na tom putu izgradimo sebe!

Ako padnete u pokušaju da ostvarite nešto – dobro je. Ustanite.

I ako uvek padnete dobro je. Imate iskustvo. Iz te pozicije se mogu osetiti osećanja i ljubav kakva ne bi mogli da osetite da ste uspeli. Osetili ste svoju dušu, obogatili ste je za još jedno iskustvo, mudriji ste. Dobili ste nešto i pri padu.

Ustanite.

Pokušajte da nađete neki drugi put. Do sreće, spokoja i ljubavi se može doći na hiljadu načina, a ne samo na onaj jedan način koji ste vi sebi zacrtali.

Živite svoj život po osećaju koji vam dolazi iz srca.

Ako je već sve samo igra, onda se bar igrajte onako kako vaše srce želi – stvarajte sebe i svoj život po svom osećaju – jer su vaša osećanja govor vaše duše.

Nemojte prekoravati svoja osećanja – već ih slušajte – pratite svoje snove – to je put kreiranja sebe po svom prirodnom osećaju, nesputani od drugih faktora.

To što osećate je prirodni instikt da kreirate sebe i život po želji svoje duše, po želji onog najuzvišenijeg u vama, po želji ljubavi.

Ko sledi svoje srce – živi nesputano, živi u skladu sa svojom prirodom.

Kreirajte sebe po svojoj želji – vaša kreacija će biti unikatna – ljubav će kroz vas iskustveno doživeti sebe onako kako to nije nigde – kreirajte i uživajte u slobodi svoje kreacije.

Osloboditi se društvenih normi, ono što društvo misli da je uspeh ne mora biti uspeh i za vas, oslobodite um tih stega. Uspeh je ono što vaše srce istinski oseća kao uspeh.

Živite slobodno!

Na tom putu slobode se stiže spoznaja sebe kao ljubavi – i duša počne zaista da cveta.

Uvek kada ste u nekoj dilemi, kada ne znate šta da učinite, pravi izbor ćete otkriti ako pre toga zapitate sebe „šta bi najuzvišenija ljubav u meni učinila sada, da se ona pita? Šta bi moje srce izabralo?“

Tako ćete uvek znati šta je ispravno.

Nećete zalutati, bićete na pravom putu, na putu ljubavi.

I nemojte se bojati.

Živite ljubav bez straha, bez bojazni.

Najuzvišenija ljubav je uvek sa vama.

Voli vas.

Neka svaki vaš potez bude protkan ljubavlju.

Volite. Svetlite. Budite duhom slobodni.

Živite ljubav.

Hvala

Zahvalnost dugujem gospođi Agnezi Trpkovski koja mi je dala ideju i podsticaj da napišem ovaj članak, i mojoj iskrenoj prijateljici Mileni Paravac (nick: MilenaNS) koja mi je ukazala na gramatičke i stilske greške, i pomogla mi da lepše uobličim članak. Zahvalnost upućujem i mojoj velikoj prijateljici Maji (nick: NIKA) zbog toga što je prebacila ovaj tekst iz Word dokumenta u format foruma (bbkod format), što ja nisam stizao da uradim gotovo godinu dana.

Posebnu zahvalnost odajem Njoj, najuzvišenijoj ljubavi u nama. Hvala ti što nas uvek nesebično voliš, i što si sa nama i kada smo okruženi mrakom.

Hvala ti za ljubav.

Volim te.

--

Predrag Damnjanović

Niš, oktobar 2011.